

Sygn. akt: IV RC 403/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 lipca 2022 roku

Sąd Rejonowy w Rybniku Wydział IV Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: sędzia Grażyna Kursa

Protokolant: Hanna Beer

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 lipca 2022 roku w R.

sprawy z **powództwa małoletniej A. J. działającej przez matkę
M. M. (1)**

przeciwko M. L. (1)

o podwyższenie alimentów

- 1) zasądza od pozwanego M. L. (1) na rzecz małoletniej powódki A. J. alimenty w kwocie po 800 zł (osiemset złotych) miesięcznie płatne do rąk matki małoletniej powódki M. M. (1) do dnia 10-tego każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w terminie płatności którejkolwiek z rat począwszy od dnia 1 sierpnia 2020 roku, a to w miejsce alimentów zasądzonych wyrokiem Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 18 stycznia 2018 roku w sprawie IV RC 392/17 po 500zł;
- 2) oddala powództwo w pozostałej części;
- 3) zasądza od pozwanego na rzecz matki małoletniej powódki kwotę 900 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;
- 4) odstępuje od obciążania pozwanego pozostałymi kosztami postępowania;
- 5) nadaje wyrokowi w punkcie 1 rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt IV RC 403/20

UZASADNIENIE

Małoletnia powódka A. J. działająca przez matkę M. M. (1) domagała się podwyższenia alimentów ustalonych od pozwanego M. L. (1) wyrokiem Sądu Rejonowego w Rybniku z 18 stycznia 2018 roku w sprawie o sygn. akt IV RC 392/18, z kwoty 500 zł do kwoty po 1.000 zł miesięcznie, począwszy od 1 sierpnia 2020 roku, płatnych do rąk matki powódki do dnia 10 – tego każdego miesiąca, z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w terminie płatności którejkolwiek z rat. Wniosła także o zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego.

W uzasadnieniu żądania matka małoletniej powódki podała, że od czasu ustalenia ostatniego obowiązku alimentacyjnego nastąpiła istotna zmiana uzasadniająca jego podwyższenie. Łączne koszty utrzymania małoletniej aktualnie wynoszą około 1.550 zł, nie wliczając w to kosztów związanych z utrzymaniem mieszkania, które w całości spoczywają na matce małoletniej powódki. Matka małoletniej zamieszkuje na stałe w Niemczech i obecnie jest w

trakcie poszukiwania pracy. Matka małoletniej wskazała, że pozwany nie interesuje się dzieckiem i nie łoży na jego utrzymanie. (k. 3-5)

Z uwagi na niemożność ustalenia miejsca pobytu pozwanego, ustanowiono kuratora dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego(k. 51). Kurator nawiązał kontakt z pozwanym, który jednak nie podał kuratorowi adresu, oświadczył, że stanowisko w sprawie przedstawi drogą elektroniczną przez e-mail. (k. 68)

W odpowiedzi na pozew, pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości wskazując, że od czasu ustalenia obowiązku alimentacyjnego, jego sytuacja nie zmieniła się. Alimenty są ściągane w drodze egzekucji, co wiąże się z dodatkowymi kosztami. Pozwany wskazał, że mieszka z konkubina i trojgiem dzieci, które są na jego utrzymaniu. Ponadto od lipca 2022 roku do listopada 2022 roku przebywał na zwolnieniu lekarskim, co spowodowało obniżenie wynagrodzenia. (k. 70).

Na rozprawie 13 lipca 2022 roku pozwany uznał żądanie pozwu do kwoty po 550 zł miesięcznie i wniósł i oddalenie powództwa w pozostałej części. (k. 678 – 678 v).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

A. J. urodzona (...) pochodzi z nieformalnego związku (...) i M. L. (1).

Ostatnie alimenty na rzecz powódki zostały ustalone wyrokiem Sądu Rejonowego w Rybniku z 18 stycznia 2018 roku w sprawie o sygn. akt IV RC 392/18 w kwocie po 500 zł miesięcznie, począwszy od 1 stycznia 2017 roku.

W dacie ustalenia alimentów małoletnia powódka miała półtora roku. Była dzieckiem ogólnie zdrowym, zamieszkiwała wraz z matką, jej miesięczne koszty utrzymania wynosiły około 1.350 zł. Nadto ponosiła jeszcze proporcjonalne wydatki związane z wynajmem mieszkania, którego łączny koszt wynosił około 435 euro miesięcznie.

Matka małoletniej powódki miała wówczas 36 lat. Nie pracowała ponieważ sprawowała pieczę nad córką. Mieszkała w Niemczech z mężem M. M. (2). Matka małoletniej otrzymywała w Niemczech zasiłek rodzinny w kwocie 192 euro miesięcznie, opłacała czynsz w wysokości około 285 euro miesięcznie, koszty związane ze zużyciem wody, ogrzewania, wywozu śmieci w wysokości wynosiły około 150 euro miesięcznie.

Pozwany w dacie ustalenia poprzednich alimentów miał 35 lat. Od 1 czerwca 2015 roku do 31 maja 2018 roku pracował jako magazynier w firmie (...). (...) spółka komandytowa w K. i z tego tytułu otrzymywał średnie wynagrodzenie w wysokości około 3.900 zł miesięcznie. Miał zadłużenie w Spółdzielczej Kasie Oszczędnościowo – Kredytowej (...) im. (...) w O. na łączną kwotę 13.827,85 zł. Pozostawał w związku z J. M., z którego to związku pochodzi troje dzieci: M. L. (2) urodzona (...), M. L. (3) urodzony (...) oraz M. L. (4) urodzona (...). Konkubina pozwanego pracowała zawodowo i otrzymywała wynagrodzenie w wysokości około 2.100 zł brutto miesięcznie. Koszt utrzymania każdego dziecka pozwany oceniał na około 380 zł miesięcznie. Na utrzymanie mieszkania pozwany przeznaczał około 800 zł miesięcznie, na własne wyżywienie - około 670 zł, w tym odżywki i suplementy, trenował bowiem sporty walki i uczęszczał na siłownię. Koszt karnetu na siłownię wynosił około 50 zł miesięcznie. Na środki czystości oraz kosmetyki pozwany przeznaczał około 120 zł miesięcznie. We wrześniu 2018 roku pracował w Wielkiej Brytanii i uzyskał tam wynagrodzenie w wysokości około 2.200 zł.

Nie wspomagał finansowo małoletniej powódki, nie odwiedzał jej, nie interesował się jej losem, nie kupował prezentów.

(dowód: akta o sygn. IV RC 392/17, w szczególności -odpisy aktów urodzenia k. 6, k. 27-29, 55-57, wyrok k. 108, zaświadczenie o dochodach k. 22-23, 52-53,100, pismo Ośrodka Pomocy (...) w Z. k. 24, 54, umowa o świadczenie usług k. 30, 46-47, umowa pożyczki k. 34, 45, wyrok k. 108)

Obecnie małoletnia powódka ma 6 lat. Ujawniły się u niej problemy zdrowotne związane z przyjmowaniem pokarmów, konieczna jest dieta, która polega na przyjmowaniu wyłącznie produktów bezmlecznych i bezglutenowych. Powódka

mieszka w Niemczech z matką, ojczymem oraz trzyletnim bratem. Uczęszcza do przedszkola, pobyt w przedszkolu jest refundowany, matka małoletniej ponosi koszty obiadów w przedszkolu w kwocie około 50 euro miesięcznie.

Miesięczne koszty utrzymania małoletniej powódki przedstawiają się następująco: wyżywienie 800 zł, odzież i obuwie 200 zł, środki czystości 100 zł, oliwki i kremy 150 zł, lekarstwa 100 zł, witaminy, szczepienia, leczenie, bilanse 100 zł, zabawki 100 zł.

Matka małoletniej powódki ma obecnie 40 lat. Mieszka w miejscowości H. w Niemczech w wynajmowanym mieszkaniu z córką, synem i mężem. Z zawodu jest kucharką, nie pracuje zawodowo z uwagi na sprawowanie osobistej pieczy nad dziećmi. Otrzymuje świadczenie wychowawcze w wysokości 230 euro miesięcznie na rzecz każdego z dzieci. Mąż matki małoletniej pracuje i uzyskuje wynagrodzenie w wysokości około 1.200 euro miesięcznie. Matka małoletniej powódki nie posiada żadnych oszczędności ani majątku, spłaca zadłużenie w O., do spłaty pozostało jej około 600-700 zł. Koszty utrzymania mieszkania stanowią około 670 euro miesięcznie łącznie z mediami i wodą. Na paliwo przeznacza około 15 euro dziennie.

(dowód: zeznania matki małoletniej powódki k. 99v)

Pozwany ma obecnie 39 lat, Z zawodu jest technikiem –mechanikiem, nadal jest zatrudniony w firmie (...). (...) spółce komandytowej w K.. Jego średnie miesięczne wynagrodzenie wynosi około 3.983 zł brutto. Otrzymuje również miesięczny dodatek w wysokości 180 zł za pełnienie funkcji zarządcy bloku mieszkalnego. W 2020 roku uzyskał dochód w kwocie 40.834,09 zł. Pozwany ma ukończony kurs operatora wózka widłowego, operatora suwnicy oraz prawo jazdy kat. A, B, C. Zobowiązany nie posiada żadnych oszczędności ani żadnego majątku, ma zadłużenie z tytułu „chwilówek” w wysokości około 1.200 zł, spłaca także dług z tytułu żyrowania kredytu koledze, w ratach po 300 zł przez 6 miesięcy. Pozwany nadal mieszka z konkubiną i trojgiem dzieci. Na rzecz każdego z dzieci pobiera świadczenie wychowawcze 500+. Jego zdaniem kwota utrzymania jednego dziecka nie przekracza 500 zł miesięcznie, z zasiłku 500+ opłacane są zajęcia dodatkowe dzieci – piłka nożna i ręczna na rzecz trojga małoletnich po 300 zł łącznie, zajęcia baletowe -150 zł miesięcznie. Konkubina pozwanego pracuje jako nauczyciel w szkole specjalnej. Pozwany nie utrzymuje żadnego kontaktu z małoletnią powódką, nie płaci dobrowolnie alimentów na jej rzecz, nie kupuje jej prezentów, nie interesuje się jej życiem ani potrzebami, nie zabiera jej na wakacje.

Z informacji Powiatowych Urzędów Pracy w L., S. i O. - w pobliżu miejsca zamieszkania pozwanego, wynika, że są oferty pracy dla niego, wynagrodzenie proponowane wynosi od 3010 zł do 6200 zł brutto miesięcznie.

(dowód: zeznania pozwanego k. 159-159v, potwierdzenia transakcji k. 72-89, faktury i paragony k. 136-147, informacje Powiatowych Urzędów Pracy w L., S., O. k. 115, 117, 125, 127, ,133, 660, 662, 664, zeznanie podatkowe pozwanego PIT-37 za 2020 rok k. 153-156, zaświadczenie o dochodach pozwanego k. 158, historia rachunku pozwanego k. 167-656)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zeznań stron i zebranych w sprawie dokumentów szczegółowo wyżej opisanych. Materiał dowodowy jest spójny, logiczny i wzajemnie się uzupełnia.

Strony nie składały dalszych wniosków dowodowych, a przeprowadzone postępowanie okazało się wystarczające do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy.

Sąd zważył, co następuje.

Zgodnie z treścią art. 133 § 1 kro, każdy z rodziców obowiązany jest do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Zakres świadczeń alimentacyjnych ustawodawca określił w art. 135 § 1 kro, uzależniając go od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego. Przez usprawiedliwione potrzeby należy rozumieć potrzeby, których zaspokojenie zapewni podmiotowi uprawnionemu do alimentów odpowiedni rozwój fizyczny i duchowy. Pojęcia usprawiedliwionych potrzeb nie można przy tym - co wskazano w orzecznictwie Sądu Najwyższego - odrywać od

pojęcia zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Pojęcia te (usprawiedliwione potrzeby uprawnionego i możliwości majątkowe oraz zarobkowe zobowiązanego) w praktyce pozostają bowiem we wzajemnej zależności i obie te przesłanki wzajemnie na siebie rzutują, zwłaszcza przy ustaleniu przez sąd wysokości alimentów (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 października 1969 r., III CRN 350/69, OSNPG 1970/2/15).

Przy ocenie zakresu obowiązku alimentacyjnego należy brać pod uwagę także usprawiedliwione potrzeby własne zobowiązanego (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 listopada 1975 r., III CRN 330/75, LEX nr 7777).

Zgodnie z treścią art. 138 kro w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przy czym chodzi tu o zmianę istotną bądź to w obszarze usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego bądź też możliwości majątkowych i zarobkowych zobowiązanego, czy też na obu tych płaszczyznach. (uchwała Sądu Najwyższego z 16 grudnia 1987 roku III CZP 91/86).

Ustalenie czy nastąpiła zmiana stosunków następuje poprzez porównanie stosunków obecnych z warunkami i okolicznościami istniejącymi podczas ustalania wysokości poprzednich alimentów.

Po przeanalizowaniu sytuacji materialno - bytowej oraz uzasadnionych potrzeb powódki, Sąd uznał jej roszczenie za zasadne, jednakże nie w takiej wysokości, w jakiej się tego domaga.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że od ostatniego ustalenia ostatniego obowiązku alimentacyjnego upłynęły 4 lata. Małoletnia powódka miała w tym czasie zaledwie półtora roku, jej koszty utrzymania nie obejmowały specjalistycznej diety, dojazdów do przedszkola czy zakupu przyborów szkolnych. Wzrost kosztów utrzymania wiąże się z kolejnym etapem naturalnego rozwoju dziecka. Aktualnie koszty utrzymania małej kształtują się na poziomie około 1.550 zł miesięcznie + koszty związane z utrzymaniem mieszkania przypadające na małą – około 790 zł, co łącznie daje 2.340 zł miesięcznie. Matka małej swój obowiązek alimentacyjny wobec córki w całości realizuje poprzez osobiste starania o dziecko, zapewniając jej bezpośrednią opiekę, pielęgnację i wychowanie. Z uwagi na sprawowanie pieczy nad dwojgiem dzieci nie jest w stanie podjąć pracy i zabezpieczyć finansowo wszystkich usprawiedliwionych potrzeb córki.

W tym miejscu wskazać należy, że jakkolwiek mała mieszka z matką i z ojczymem, nie ma on obowiązku łączyć na jej utrzymanie, a jeżeli nawet utrzymuje ją, to zgodnie z orzeczeniem Sąd Najwyższego - rodziców nie zwalnia z obowiązku alimentacyjnego okoliczność, że dziecko jest faktycznie utrzymywane przez kogoś innego (wyrok Sąd Najwyższego z 14.01.2000 r., I CKN 1177/99).

Odnosząc się natomiast do sytuacji materialnej pozwanego należy wskazać, że z własnej woli podjął pracę na stanowisku, które nie wyczerpuje w całości jego możliwości zarobkowych. Zgromadzony materiał dowodowy w postaci informacji urzędów pracy pozwolił ustalić możliwości zarobkowe pozwanego na kwotę wyższą nie faktycznie uzyskiwane przez niego dochody, proponowane wynagrodzenie sięga bowiem nawet kwoty 6200 zł brutto miesięcznie. Pozwany jest osobą młodą, zdrową i sprawną fizycznie, ma wyuczony zawód i ukończone kursy zawodowe oraz różne kategorie praw jazdy, nie ma więc przeszkód, aby dołożył wszelkich starań celem wykorzystania w pełni swoich możliwości zarobkowych. Biorąc zatem pod uwagę faktyczne możliwości zarobkowe pozwanego, a także koszty jego własnego utrzymania i trojga dzieci, Sąd uznał, że kwota alimentów w wysokości 800 zł na rzecz małej powódki mieści się w granicach możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego, zważywszy, że poza alimentami w żaden inny sposób nie przyczynia się do utrzymania córki.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji na podstawie art. 138 kro w zw, z art. 133 § kro i art. 135 kro. Odsetki na wypadek opóźnienia w płatności rat alimentacyjnych przyznano w myśl przepisu art. 481 § 1 i 2 kc, rygor natychmiastowej wykonalności nadano na mocy art. 333 § 1 pkt. 1 kpc. O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i § 3 kpc i art. 100 kpc oraz § 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22 października 2015 r. (Dz.U. z 2015 r. poz. 1800), zasądzając od pozwanego na rzecz

powódki kwotę 900 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego. Na podstawie art. 102 kpc Sąd odstąpił od obciążania pozwanego pozostałymi kosztami postępowania.